

Osiągnięcie celów, jakie stoją przed narodem wymaga mobilizacji i zespolenia wszystkich sił w pracy dla dobra socjalistycznej Ojczyzny

Krajowa narada sekretarzy terenowych instancji partyjnych

WARSZAWA (PAP) — Pod przewodnictwem I sekretarza KC PZPR — EDWARDA GIERKA odbyła się 25 bm. w Sali Kongresowej PKiN w Warszawie krajowa narada sekretarzy terenowych instancji partyjnych — reprezentantów blisko 2,5 miliona członków i kandydatów PZPR.

W obradach, udział wzięli: Henryk Jabłoński, Piotr Jaroszewicz, Edward Babiuch, Zdzisław Grudzień, Mieczysław Jagielski, Wojciech Jaruński, Stanisław Kania, Józef Kopa, Stanisław Kowalczyk, Władysław Krucewicz, Stefan Olszowski, Jan Szydlak, Józef Teichma, Kazimierz Barcikowski, Jerzy Łukaszewicz, Tadeusz Wrzeszczyński, Alojzy Karkoszka, Józef Pińkowski, Andrzej Werblan, Zdzisław Zandarowski, Zdzisław Kuroski, Zbigniew Zieliński, kierownicy i zastępcy kierowników Wydziałów KC PZPR.

Wspólnej pracy, że wyjdziemy z tej narady wzbogać o nowe doświadczenia, o entuzjazm, o zapał do walki, o to by cele, które zostały postawione przed całym narodem były sprawnie zrealizowane — tak jak być powinno.

Podstawą do dyskusji stał się — wielokrotnie przerywany serdecznymi oklaskami sali — referat Biura Politycznego KC PZPR, który przedstawił Edward Gierka.

W dyskusji głos zabierali kolejno: Józef Wójcik — I sekretarz KZ w Stoczni im. Lenina w Gdańsku, Kazimierz Suchecki — I sekretarz Komitetu Miejsko-Gminnego w Głogówku, woj. opolskie, Leszek Witkiewicz — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Malborku, woj. elbląski, Józef Dudzik — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Zabrzu, woj. katowickie, Anna Ciesielska — sekretarz Komitetu Wojewódzkiego w Białej Podlaskiej, Zbigniew Chrupek — I sekretarz Komitetu Uczelnianego w Uniwersytecie Warszawskim, Antoni Mroczka — I sekretarz KD w Nowej Hucie, woj. krakowskie, Zdzisław Rozbicki — sekretarz Komitetu Partijnego Śląskiego Okręgu Wojewódzkiego, Roman Krawczyk — I sekretarz Komitetu

Miejsko-Gminnego w Kłodzku, woj. konińskie, Tadeusz Zółko — I sekretarz Komitetu Zakładowego w Krośnieńskich Hutach Szkła, Stanisław Antoszewski — I sekretarz Komitetu Gminnego w Tuchowie, woj. wrocławskie, Zygmunt Demicki — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Toruniu, Edward Łojewski — I sekretarz Komitetu Miejsko-Gminnego w Mońkach, woj. białostockie, Elżbieta Mroczek — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Białym, woj. mazowiecki, Kwasiec — I sekretarz Komitetu Zakładowego w Siarkopolu, woj. tarnobrzęski, Jacek Augustyniak — I sekretarz Komitetu Uczelnianego w Uniwersytecie im. Mickiewicza w Poznaniu, Zygfryd Gdęczyk — I sekretarz Komitetu Gminno-Miejskiego w Babinosie, woj. zielonogórskie, Zdzisław Minkina — I sekretarz Komitetu Miejskiego w Wrocławiu, woj. wrocławskie, Władysław Olszowy — I sekretarz Komitetu Gminnego w Nowym Korczynie, woj. kieleckie, Mieczysław Siedziawski — I sekretarz KZ w Petrochemii woj. płockie, Elżbieta Bakula — I sekretarz KM w Zyrardowie, woj. skierniewickie, Zbigniew Głowacki — sekretarz KW w Słupsku, Elżbieta Zakrocka — sekretarz KZ w Zakładach Przemysłu Bawełnianego im.

„Obrońców Pokoju” w Łodzi oraz Andrzej Smółński — I sekretarz KM w Ostródzie, woj. olsztyńskie.

Uczestnicy dyskusji podkreślili szeroką akceptację społeczeństwa dla programu VII Zjazdu PZPR. Najlepszym tego wyrazem są dotychczasowe, często godne uznania rezultaty społeczno-ekonomiczne uzyskiwane przez poszczególne województwa, gminy, zakłady pracy, przedsiębiorstwa rolne oraz widoczne w wielu dziedzinach dążenie do optymalizacji efektów ekonomicznych, poprawy jakości wyrobów, obniżenia kosztów materiałowych, do szybkiego i racjonalnego zagospodarowania rezerw.

Dotyczy to w takiej samej mierze rezerw materialnych kryjących się w lepszej organizacji procesów produkcyjnych, wyższej jakości i wydajności pracy, w pełniejszym wykorzystaniu ziemi, szerszym upowszechnianiu produkcyjnych metod gospodarowania na roli (przykładem tego rezultatu uzyskiwanego przez gospodarstwa specjalistyczne w wielu województwach), jak i rezerw istniejących w sferze świadomości ludzkiej, w postawach ludzi pracy, w wspieraniu ich wysiłków osobistych w jeden społeczny nurt aktywności.

Na tym też akcentowano znaczenie szerokiej pracy ideowo-wychowawczej każdej organizacji partyjnej. Władze są one musi i pogłębianiem ideowych motywacji działalności, umotywowaniem każdego

ciąg dalszy na str. 3

H. Jabłoński przyjął ministra W. Pańra

WARSZAWA (PAP) — Przewodniczący Rady Państwa Henryk Jabłoński przyjął 25 bm. w Belwedrze, przebywającego z oficjalną wizytą w Polsce, ministra Spraw Zagranicznych Republiki Austrii — Willibalda Fähra.

W czasie rozmowy poruszono niektóre zagadnienia polityczne, gospodarcze i kulturalne, m. in. kulturalnej i naukowo-technicznej. Przedmiotem spotkania były także problemy międzynarodowe, zwłaszcza dalszego udziału Polski i Austrii w utrwalaniu pokoju i bezpieczeństwa na kontynencie europejskim.

W rozmowie uczestniczył wiceminister Spraw Zagranicznych Józef Czyrek.

Obecni byli ambasadorowie: PRL w Austrii — Ryszard Karski i Austrii w Polsce — Friedrich Christian Zanetti.

Galeria dzieł Jana Matejki — na Zamku Królewskim

WARSZAWA (PAP) — Na posiedzeniu Prezydium Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku Królewskiego w Warszawie przyjęto koncepcję aranżacji zabytkowych pomieszczeń. Wraz z odbudową Zamku, bezcenne dzieła sztuki i kolekcji narodowej zyskują tutaj wspaniałe sale ekspozycyjne.

Podczas obrad, odbywających się pod przewodnictwem Józefa Kępy, zapoznano się z projektem urządzenia 102 sal historycznych. Obrazy, meble, rzeźby dobiera dla nich specjalny zespół wybitnych znawców.

Wiceprzewodniczący Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku prof. Stanisław Lorentz poinformował, że dla uświetnienia wnętrza przeznaczone z Muzeum Narodowego m. in. 20 obrazów Jana Matejki, obrazujących panoramy dziejów polskich. Dzieła te umieszczona będą w ciągu kolumn — między salą balową a salą Konstytucji 3 Maja.

Wiceprzewodniczący Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku prof. Stanisław Lorentz poinformował, że dla uświetnienia wnętrza przeznaczone z Muzeum Narodowego m. in. 20 obrazów Jana Matejki, obrazujących panoramy dziejów polskich. Dzieła te umieszczona będą w ciągu kolumn — między salą balową a salą Konstytucji 3 Maja.

Wiceprzewodniczący Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku prof. Stanisław Lorentz poinformował, że dla uświetnienia wnętrza przeznaczone z Muzeum Narodowego m. in. 20 obrazów Jana Matejki, obrazujących panoramy dziejów polskich. Dzieła te umieszczona będą w ciągu kolumn — między salą balową a salą Konstytucji 3 Maja.

Wiceprzewodniczący Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku prof. Stanisław Lorentz poinformował, że dla uświetnienia wnętrza przeznaczone z Muzeum Narodowego m. in. 20 obrazów Jana Matejki, obrazujących panoramy dziejów polskich. Dzieła te umieszczona będą w ciągu kolumn — między salą balową a salą Konstytucji 3 Maja.

Wiceprzewodniczący Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku prof. Stanisław Lorentz poinformował, że dla uświetnienia wnętrza przeznaczone z Muzeum Narodowego m. in. 20 obrazów Jana Matejki, obrazujących panoramy dziejów polskich. Dzieła te umieszczona będą w ciągu kolumn — między salą balową a salą Konstytucji 3 Maja.

Wiceprzewodniczący Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku prof. Stanisław Lorentz poinformował, że dla uświetnienia wnętrza przeznaczone z Muzeum Narodowego m. in. 20 obrazów Jana Matejki, obrazujących panoramy dziejów polskich. Dzieła te umieszczona będą w ciągu kolumn — między salą balową a salą Konstytucji 3 Maja.

Wiceprzewodniczący Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku prof. Stanisław Lorentz poinformował, że dla uświetnienia wnętrza przeznaczone z Muzeum Narodowego m. in. 20 obrazów Jana Matejki, obrazujących panoramy dziejów polskich. Dzieła te umieszczona będą w ciągu kolumn — między salą balową a salą Konstytucji 3 Maja.

Wiceprzewodniczący Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku prof. Stanisław Lorentz poinformował, że dla uświetnienia wnętrza przeznaczone z Muzeum Narodowego m. in. 20 obrazów Jana Matejki, obrazujących panoramy dziejów polskich. Dzieła te umieszczona będą w ciągu kolumn — między salą balową a salą Konstytucji 3 Maja.

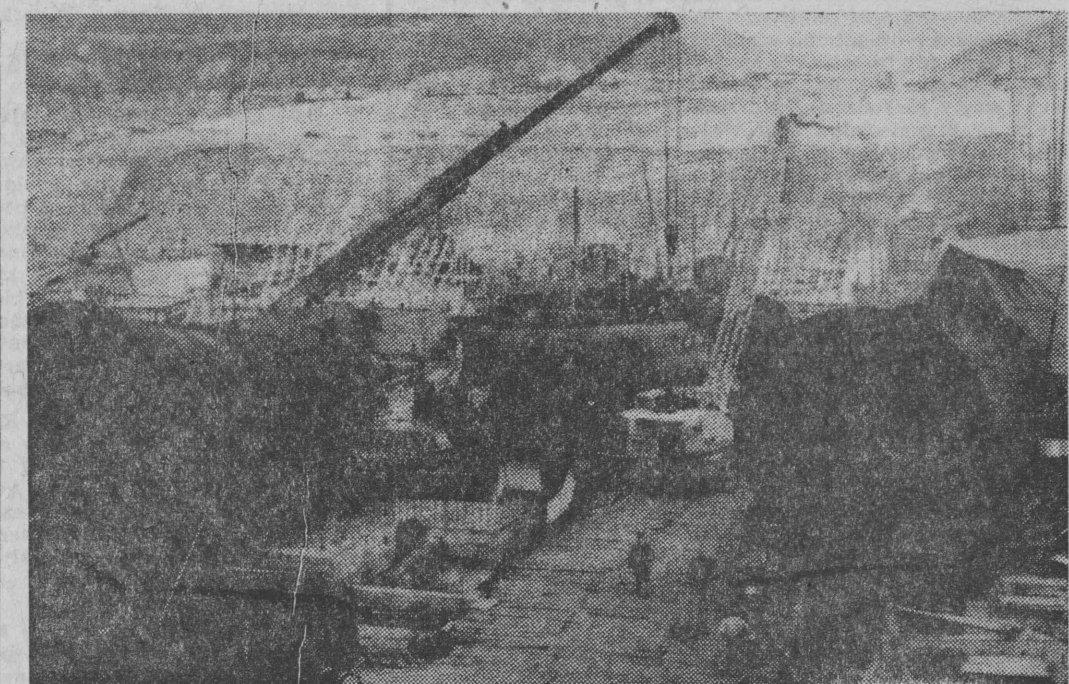
Wiceprzewodniczący Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku prof. Stanisław Lorentz poinformował, że dla uświetnienia wnętrza przeznaczone z Muzeum Narodowego m. in. 20 obrazów Jana Matejki, obrazujących panoramy dziejów polskich. Dzieła te umieszczona będą w ciągu kolumn — między salą balową a salą Konstytucji 3 Maja.

Wiceprzewodniczący Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku prof. Stanisław Lorentz poinformował, że dla uświetnienia wnętrza przeznaczone z Muzeum Narodowego m. in. 20 obrazów Jana Matejki, obrazujących panoramy dziejów polskich. Dzieła te umieszczona będą w ciągu kolumn — między salą balową a salą Konstytucji 3 Maja.

Wiceprzewodniczący Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku prof. Stanisław Lorentz poinformował, że dla uświetnienia wnętrza przeznaczone z Muzeum Narodowego m. in. 20 obrazów Jana Matejki, obrazujących panoramy dziejów polskich. Dzieła te umieszczona będą w ciągu kolumn — między salą balową a salą Konstytucji 3 Maja.

Wiceprzewodniczący Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku prof. Stanisław Lorentz poinformował, że dla uświetnienia wnętrza przeznaczone z Muzeum Narodowego m. in. 20 obrazów Jana Matejki, obrazujących panoramy dziejów polskich. Dzieła te umieszczona będą w ciągu kolumn — między salą balową a salą Konstytucji 3 Maja.

Wiceprzewodniczący Obywatelskiego Komitetu Odbudowy Zamku prof. Stanisław Lorentz poinformował, że dla uświetnienia wnętrza przeznaczone z Muzeum Narodowego m. in. 20 obrazów Jana Matejki, obrazujących panoramy dziejów polskich. Dzieła te umieszczona będą w ciągu kolumn — między salą balową a salą Konstytucji 3 Maja.

Prezydent LRA Agostinho Neto przybył do Polski

WARSZAWA (PAP) — Na zaproszenie przewodniczącego Rady Państwa PRL — HENRYKA JABŁOŃSKIEGO, wystosowane w imieniu najwyższych władz partyjnych i państwowych PRL, przybył do Polski z oficjalną wizytą przyjaźni, prezydent Ludowej Republiki Angoli i przewodniczący Ludowego Ruchu Wyzwolenia Angoli — AGOSTINHO NETO.

Na warszawskim lotnisku Okęcie, udekorowanym flagami PRL i Angoli, przywitał go A. Neto. Powitał go także przewodniczący Rady Państwa Henryk Jabłoński i prezes Rady Ministrów — Piotr Jaroszewicz.

W czasie uroczystości orkiestra odegrała hymny Angoli i

Polski, kompania reprezentacyjna WP oddała honory wojskowe.

W wypowiedzi udzielonej na lotnisku dziennikarzom A. Neto wyraził zadowolenie z przybycia do Polski oraz przekonał się, że przeprowadzone w Warszawie rozmowy przyczynią się do dalszego pogłębienia stosunków przyjaźni i współpracy między Polską i Angolą.

100 kilometrów
taśmociągów
— w „Bełchatowie”

PIOTRKÓW (PAP) — W powstającej kopalni węgla brunatnego „Bełchatów” załogi generalnego wykonawcy z katowickiego „Palmagru” przystąpiły do II etapu montażu taśmociągów, którymi transportowany będzie z kopalni do żłazłowni węgiel brunatny.

W drugim etapie robót montażowych zostanie taśmociąg o długości 12,5 km. Urządzenia taśmociągu są krajowej konstrukcji i pochodzą z wrocławskiego „Dołmle”, elbląskiego „Zamechu” i piotrkowskiej „Piomy”.

Zakończenie w całym bełchatowskim zagłębiu górniczo-energetycznym trzeba będzie ukończyć i zmontować ok. 100 km taśmociągów.

Interpres — WICHEREK

z trzech województw

GRODZIENSCY GOŚCIE W WOJ. SUWAŃSKIM

W ramach obchodów 60 rocznicy Rewolucji Październikowej oraz 32 rocznicy podpisania Układu o Przyjaźni, Współpracy i Wzajemnej Pomocy oraz „Dni radzieckiej nauki i techniki” przebywała w woj. suwalskim delegacja radziecka: rektor Instytutu Medycznego w Grodnie, przewodniczący Grodzieńskiego Oddziału TPR-P, prof. Dymitr Masłowski, rektor Grodzieńskiego Instytutu Rolniczego, doc. Jurij Jegorow oraz lektor KO KPZR w Grodnie, Jurij Czuchel.

Grodzieńscy goście zapoznali się z programem rozwoju woj. suwalskiego w bieżącej pięcioletniej, z intensyfikacją gospodarki żywnościowej i przemysłu rolno-spożywczego, z możliwościami rozbudowy bazy turystycznej, zagadnieniami szkolnictwa i służby zdrowia.

Towarzyszy z Grodna podjęła też młodzież Technikum Hodowlanego w Oleku. Delegacja zwiedziła Stację Unasieniania Zwierząt w Oleku oraz jeden z zakładów tuczu trzody PGR Nory.

Na zakończenie jednodniowej wizyty w Augustowie odbyło się spotkanie z przedstawicielami władz partyjnych i administracyjnych woj. suwalskiego.

(agaw)

WSZYSTKO O KRAJU RAD

Z okazji 32 rocznicy podpisania Układu o Przyjaźni, Współpracy i Pomocy Wzajemnej pomiędzy Polską i ZSRR na terenie woj. łomżyńskiego odbywały się i odbywają nadal imprezy organizowane przez ZW TPP-R. W szkołach organizowane są wieczornice poświęcone układowi. Biorą w nich udział uczestnicy wycieczek do Kraju Rad, którzy dzielą się wrażeniami z pobytu w zakładach pracy i instytucjach naukowych na terenie Związku Radzieckiego.

Trwają też przygotowania do podsumowania konkursu pn. „Na szlaku przyjaźni i współpracy”. W dniu 26 bm. organizatorem takiej imprezy w Zambrze jest Oddział WSS. Zakłady pracy organizują wycieczki do Katowic i Warszawy na wystawę osiągnięć nauki i techniki radzieckiej.

(zp)

JUTRO SOCJALISTYCZNEJ POLSKI — BUDUJEMY DZIS

W Białymstoku odbyło się wczoraj planarne posiedzenie Rady Białostockiej Chorągwi ZHP im. gen. W. Wróblewskiego

ciąg dalszy na str. 2

Referat I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka

na krajowej naradzie sekretarzy terenowych instancji partyjnych

SZANOWNI TOWARZYSZE!

VII Zjazd naszej partii uchwalił program rozwoju kraju na obecne pięcioletnie. Jest to program kontynuacji polityki VII Zjazdu we wszystkich dziedzinach. Doświadczenia Dorobek ostatnich sześciu lat jest wam dobrze znany — nie muszę go w szczególności przypominać. Osiągnięliśmy i utrzymujemy najwyższe w naszej historii tempo wzrostu gospodarczego, modernizujemy przemysł, budownictwo, rolnictwo i inne dziedziny gospodarki, wdrażamy postęp naukowo-techniczny, tworzymy trwałe podwaliny dalszego rozwoju. Zapewniliśmy znaczny wzrost płac i innych dochodów ludności, urzeczywistniliśmy szeroki program socjalny. Zacieśniamy naszą jedność i współdziałanie ze Związkiem Radzieckim i całą socjalistyczną wspólnotą państw, umacniamy pozycję Polski w świecie.

VII Zjazd PZPR zalecił położenie szczególnego nacisku na zadania jakościowe, na podnoszenie jakości pracy i warunków życia, na efektywność działania. Doświadczenia 1976 roku nie tylko potwierdziły słuszność tej kierunkowej wytycznej, lecz w istocie rzeczy zwiększyły jej znaczenie. Wzięliśmy to pod uwagę, określając na V Plenum Komitetu Centralnego zadania społeczno-gospodarcze na rok 1977. Zgodnie z uchwałami tego Plenum rok obecny powinien stać się ważnym etapem realizacji celów społeczno-gospodarczych VII Zjazdu: kontynuacji założonej w planach dynamiki społeczno-gospodarczej, utrwalania równowagi na rynku wewnętrznym i w handlu zagranicznym, postępu w efektywności gospodarowania.

Zadania te przychodzi nam realizować w złożonych warunkach wewnętrznych i zewnętrznych. Musimy podejmować duże wysiłki, aby zlikwidować skutki kilkuletniego nieurodzaju w naszym rolnictwie, a zwłaszcza odbudować pogłowienie zwierząt. Przeciwdziałając musimy jednocześnie niekorzystnym dla naszego handlu zagranicznego skutkom kryzysu gospodarczego i pogłębiających się procesów inflacyjnych w świecie kapitalistycznym, które powodują trudności w zaspokojeniu popytu na surowce i materiały oraz w eksporcie naszych towarów.

W tych trudniejszych warunkach jednakże realizujemy konsekwentnie zadania społeczne wytyczone przez VII Zjazd partii. Świadczy o tym najlepiej ambitny program przyspieszenia rozwoju budownictwa mieszkaniowego oraz produkcji rynkowej i usług: na cele te nigdy w przeszłości nie przeznaczano tak dużej części dochodu narodowego jak w bieżącym pięcioletniu. Dobitym wyrazem konsekwencji w realizacji polityki społecznej są ostatnio podjęte decyzje o znacznym wzroście rent i emerytur z tzw. starego portfela oraz płac minimalnych.

Wyniki pierwszego kwartału bieżącego roku dowodzą, że nadal osiągamy wysoką dynamikę produkcji przemysłowej, a także szybciej niż zakładaliśmy zwiększamy produkcję rynkową, co pozwoliło na poprawę zaopatrzenia ludności. Większy niż w latach ubiegłych jest udział wydat-

ności pracy we wzroście produkcji przemysłowej i budownictwa.

Są to poważne osiągnięcia. Nie możemy jednak na nich poprzestać i musimy z większym jeszcze zdecydowaniem i skutecznością przeciwdziałać trudnościom, które pojawiają się na naszej drodze. Zaliczyć do nich należy przede wszystkim trudności w rozwoju eksportu. W wyniku utrzymującej się, a nawet pogłębiającej, stagnacji gospodarczej w wielu krajach kapitalistycznych utrudniony jest eksport szeregu naszych wyrobów i niekorzystnie dla nas kształtują się relacje cen w handlu zagranicznym z tymi krajami.

Oczekujemy, towarzysze, w związku z tym od naszych instancji i organizacji znacznie głębszego wnikania we wszystko, co wiąże się z wymianą zagraniczną. Oczekujemy inicjatyw i kontroli, ujawniania rezerw w tej dziedzinie, zwiększania produkcji eksportowej i zapewnienia surowej dyscypliny, oszczędności i rzetelności w imporcie.

Napotykamy stale na trudności w rozwoju kooperacji produkcyjnej. Nie dotrzymywane są zobowiązania kooperacyjne między zakładami wobec siebie. Wpływa to negatywnie na rytmicity pracy, zwiększa koszty produkcji, obciąża bilans płatniczy. Trzeba pamiętać, że zakłady nierzetelnie wykonujące zadania kooperacyjne dezorganizują pracę zakładów dobrze pracujących i obniżają ogólną efektywność gospodarowania. Musimy tę sytuację zdecydowanie zmienić. Dyscyplina wykonywania zobowiązań wobec innych zakładów musi być surowo przestrzegana i kontrolowana przez organizacje i instancje partyjne. Jest to jedno z najważniejszych zadań o znaczeniu ogólnopolskim.

Szczególną wagę przywiązujemy do poprawy jakości produkcji. Wiemy, że nie jest to sprawa prosta. Poważna liczba wyrobów wytwarzanych dzisiaj nie była znana polskiemu przemysłowi jeszcze pięć lat temu. Nawet uwzględniając wszystkie trudności, trzeba stwierdzić, że w niektórych nowoczesnych i zmodernizowanych zakładach jakość produkcji nie odpowiada poziomowi technicznemu tych zakładów. Możemy i musimy wypełnić tę lukę. Zgodnie z decyzjami VII Zjazdu, końcowe lata bieżącej dekady uczynić powinniśmy latami jakości i nowoczesności. Jest to ważne zadanie dla partii, dla kierownictwa gospodarczego, dla wszystkich ludzi pracy.

Podstawowym warunkiem zwiększenia efektywności gospodarowania jest powszechne umocnienie dyscypliny gospodarczej, a przede wszystkim podporządkowanie działalności społeczno-gospodarczej preferencjom ogólnonarodowym. Preferencje te — zgodnie z uchwałami V Plenum — zostały określone w planach na rok bieżący i pięcioletnie 1976—1980. W ostatnich latach wiele zrobiliśmy dla rozwoju wszystkich regionów kraju. Obecnie kontynuujemy ten rozwój. Wysoko cenimy inicjatywę zakładów pracy, przedsiębiorstw, przedsiębiorców oraz poszczególnych regionów. Rozumiemy i szanujemy ich ambicje rozwojowe. Były i są one ważnym czynnikiem postępu społeczno-gospodarczego. Będziemy nadal

ciąg dalszy na str. 2

Referat i sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka

Ciąg dalszy ze str. 1

przysłać tym ambicjom i inicjatywom, kształtować wobec nich korzystny klimat społeczno-polityczny. Musimy jednocześnie pamiętać, że dziś służą rozwojowi kraju tylko te inicjatywy, które zgodne są z możliwościami i kierunkami przyjętymi w planie narodowym.

Realizujemy ogromny program inwestycyjny. Dlatego też zgodnie z uchwałą V Plenum musimy koncentrować siły i środki, finalizować rozpoczęte budowy. Jest ich jeszcze wciąż zbyt wiele w stosunku do możliwości przedsiębiorstw budowlano-montażowych. Nakłady inwestycyjne skoncentrowaliśmy obecnie w budownictwie mieszkaniowym, produkcji rynkowej i eksportowej oraz rolnictwie. W innych dziedzinach gospodarki musimy ograniczać rozpoczęcie nowych inwestycji, zwłaszcza gdy brakuje na nie środków w planie narodowym. Inaczej najlepsze intencje i szlachetne motywy przyniosą nam niekorzystne skutki, zwłaszcza w dziedzinie czasu budowy obiektów, braku materiałów i surowców, niedobór kadr na najbardziej istotnych ze społecznego punktu widzenia odcinkach. Oto dlaczego umiarnie będziemy dyscyplinować realizację planu. Oczekujemy w tym względzie pełnego zrozumienia i konsekwentnego działania ze strony organizacji partyjnych i kolektywów pracowniczych.

Zadaniem szczególnej wagi jest pełne wykorzystanie ogromnego aparatu produkcyjnego, rozbudowanego i zmodyfikowanego w minionym 6-leciu. Trzeba lepiej wykorzystywać czas pracy ludzi i maszyn, poprawiać organizację pracy, doskonalić kwalifikacje pracowników.

Problematyka tymi szeroko zajmowały się w pierwszym kwartale bieżącego roku sesje Konferencji Samorządów Robotniczych, poświęcone wypracowaniu planów społeczno-gospodarczego rozwoju kraju. Przyznajemy, że cenny dorobek i wiele konstruktywnych wniosków. W czerwcu mają się odbyć sesje KSR-ów dla oceny realizacji planów i stanu bezpieczeństwa pracy. Wiążemy z nimi również duże nadzieje, liczymy, że będą one dalszym wkładem samorządu robotniczego w kształtowanie kierunków rozwoju naszego kraju.

TOWARZYSZE!

Przedstawiłem główne problemy naszej gospodarki w roku bieżącym. Przedstawiłem również rezerwy, których wykorzystanie jest konieczne dla utrzymania wysokiej dynamiki rozwoju kraju. Są to rezerwy realne, możliwe jednak do uruchomienia tylko pod warunkiem osiągnięcia wyższej jakości pracy.

Powinniśmy nadal doskonalić i pogłębiać system materialnej i ideowo-moralnej motywacji pracy, lepiej nagradzać pracę dobrą, wydajną, sprzyjającą podnoszeniu kwalifikacji zawodowych pracowników i wzrostowi poziomu ich wykształcenia.

W założeniach i praktyce działania naszej partii, zadania gospodarcze zawsze kojarzyliśmy ze zwiększoną troską o sprawy człowieka w zakładzie produkcyjnym, o bezpieczeństwo jego pracy i warunki życia, o właściwe stosunki między ludźmi. Problemy te były niekiedy przedmiotem oceny Biura Politycznego. Wiele uwagi poświęcają im — rząd, Centralna Rada Związków Zawodowych oraz branżowe związki zawodowe. Stwierdziliśmy wyraźny postęp w tej dziedzinie. Wiele jest jednak jeszcze do zrobienia. Między zakładami a całym społeczeństwem występują niekiedy nie do pogodzenia dysproporcje. Główne więc wysiłki kierować powinniśmy na szybką poprawę warunków pracy w tych zakładach, w których sprawy te są zaniedbane. Przecinamy w planach na ten cel niemalże środki; nie zawsze są one jednak należycie wykorzystywane. Uważamy za niezbędne raz jeszcze podkreślić, że bardzo wiele w tym względzie zależy od kierownictw zakładów, od aktywności KSR, od kolektywów robotniczych, od postawy członków partii.

O pełnym uruchomieniu zadań postawionych przez V Plenum w dużym stopniu decyduwać będzie umocnienie inspiratorskich i kontrolnych funkcji organizacji partyjnych w całym życiu społecznym, a w szczególności w gospodarce. W bieżącej, codziennej działalności niezmierznie ważną rolę przysięga partii jest kontrola zgodności działania poszczególnych jednostek gospodarczych z uchwałą zjazdów partii i postanowieniami Komitetu Centralnego. Wynika to z istoty polityki naszej partii, z tego, że jest ona główną siłą, która kojarzy podstawowe interesy klasy robotniczej, chłopstwa i inteligencji, reprezentuje interesy całego narodu.

Najwyższą troską i opieką administracja gospodarcza, mająstrowie oraz doświadczeni kadrowi robotnicy powinni kierować młodych pracowników, po raz pierwszy przekraczających bramę fabryki. W ostatnim 6-leciu było ich przeszło 3,5 mln; młodzież stanowi dziś przeszło 25 proc. zatrudnionych w gospodarce społecznej. Od klimatu, który towarzyszy młodym ludziom, w pierwszym stopniu zależy od systemu wzajemnych relacji do pracy, przystosowania do nowej techniki, zależy w dużym stopniu jego przyszła postawa życiowa, stosunek do obowiązków, jego cechy osobowe. Trzeba w związku z tym więcej uwagi poświęcać komisjom przyjęcia do pracy oraz służbom pracowniczym. Doskonale społeczno-wychowawczą funkcję zakładu pracy ma donosić znaczenie dla tworzenia atmosfery zaangażowania, dla upowszechnienia myślenia w kategoriach ogólnospołecznych, dla rozwoju społecznych stosunków między ludźmi.

TOWARZYSZE!

Na VI Plenum KC rozpatrywaliśmy podstawowe zadania rozwoju rolnictwa w roku 1977 i w latach następnych. W ciągu trzech miesięcy, które upłynęły od VI Plenum, partia oraz Zjednoczone Stronnictwo Ludowe rozwinęły na wsł szeroko działalność. Dyskusje na radach gminnych i rozmowy indywidualne z rolnikami przeprowadzone po VI Plenum KC wskazywały nie tylko na istniejące rezerwy produkcyjne w rolnictwie, ale także na realne możliwości pełniejszego ich wykorzystania.

Uczyniony został dobry początek w procesie odbudowy pogłowia zwierząt gospodarskich. Obserwujemy wzrost zainteresowania chowem trzody chlewnej i bydła. Zapewniona została niezbędna pomoc państwa dla rolników rozwijających produkcję zwierzęcą. W tej sytuacji dużo zależy od działalności organizatorskiej i politycznej.

Mamy również sprzecywny program zwiększenia produkcji żywności i pasz w poszczególnych województwach i gminach. W czasie tegorocznej wiosny został uczyniony duży krok w realizacji tego programu. Zwiększył się — jak oceniamy — wstepnie — areal pszenicy i jęczmienia. Rozszerza się powierzenia uprawy kukurydzy, buraków cukrowych i pszenicy oraz innych roślin pastewnych. Więcej uwagi musimy jednak poświęcić uprawie ziemniaków, osiągnięciu wyższych plonów i jakości. Jest to bowiem ważna rezerwa paszowa.

Do najważniejszych zadań rolnictwa wciąż należy lepsze wykorzystanie ziemi. Trwa obecnie II powojenny przegląd gmin. Odegra on swoją rolę, jeżeli w jego toku zostanie rozliczona realizacja wniosków z poprzedniego przeglądu i zapewnione będą warunki do wykonania wszystkich aktualnych zadań rolnictwa.

Mamy już w kraju około 40 tys. gospodarstw specjalistycznych, które dają 2-3-krotnie wyższą produkcję niż przeciętne gospodarstwa wielokierunkowe. Wszystko więc przemawia za tym, by zwiększać liczbę gospodarstw specjalistycznych, skutecznie im pomagać, ułatwiać nabycie ziemi, środków produkcji i materiałów.

W tysiącach wsi w całej Polsce odbyły się konsultacje nad projektem założeń systemu emerytalnego dla rolników indywidualnych. Ta powszechna debata wykazała pełną aprobatę społeczność wiejskiej dla polityki partii i państwa, dla głęboko humanistycznej koncepcji systemu emerytalnego. Była ona dobitnym wyrazem demokracji socjalistycznej. Przyznajemy nie tylko wiele cennych uwag do założeń systemu emerytalnego, lecz także ujawniła wiele rezerw produkcyjnych i wpłynęła na poprawę klimatu politycznego na wsi.

Obecnie powołany zostanie przez rząd zespół, który zajmie się opracowaniem projektu ustawy. Wykorzysta on bogaty płon konsultacji oraz opinie działaczy i specjalistów. Chcemy przygotować i wnieść pod obrady Sejmu dobrą ustawę, odpowiadającą potrzebom społecznym i produkcyjnym wsi.

O powodzeniu polityki rolniczej państwa, którą kształtuje nasza partia wspólnie z ZSL, decyduje w dużym stopniu działalność instancji i organizacji partyjnych na wsi, praca naczelników gmin i wszystkich służb rolnych. W pracy tej leży przede wszystkim ścisła więź z rolnikami, mobilizacja sił na rzecz postępu w produkcji rolnej i w życiu społecznym wsi.

W realizacji uchwał i postanowień partii oraz w kontroli administracji należy w szerszej skali korzystać z pomocy samorządu wiejskiego i licznego aktywnego społecznego na wsi. Sprawa zasadnicza jest przyciągnięcie do zawodu rolniczo i przygotowanie fachowe większej liczby młodzieży wiejskiej. Powinniśmy zatem okazać wszechstronną pomoc ZSMP w pracy z młodzieżą wiejską.

Trzeba więcej uwagi poświęcać właściwemu doborowi i

podnoszeniu kwalifikacji służb rolnych. Zwiększoną opieką oświatową szkolnictwo rolnicze, zwłaszcza średnie. Trzeba rozbudowywać uczelnie rolnicze, zwiększać liczbę studentów na tych kierunkach, podnosić poziom studiów.

Ważnym odcinkiem pracy partyjnej są gospodarstwa społeczne. Ich udział w produkcji towarowej i ich wpływ na rozwój rolnictwa jest coraz większy. Znajdują one wyraz nie tylko w dostarczaniu na wieś materiałów siewnych i hodowlanych, lecz także w rozszerzającej się obsłudze technicznej gospodarstw indywidualnych, kooperacji produkcyjnej oraz współpracy w rozwiązywaniu wspólnych problemów społecznych i kulturalnych. Zadaniem organizacji partyjnych jest troska o dalszy rozwój i umacnianie się gospodarstw usocjeczniczonych, torujących drogę ku nowoczesności wsi polskiej.

SZANOWNNI TOWARZYSZE!

Osiągnięcie celów, jakie stoją przed naszym narodem, wymaga mobilizacji i zespolenia wszystkich sił w pracy dla dobra socjalistycznej Ojczyzny. Dziś prawda ta jest szczególnie aktualna, dlatego działalność ideowo-wychowawczą, zagadnieniom związanym z podnoszeniem na wyższy poziom świadomości społeczeństwa poświęciliśmy niedawne posiedzenie Komitetu Centralnego. Znaczącą przebieg tego posiedzenia, otrzymaliśmy tezy, które zostały przezeń uchwalone. Wytyczają one główne kierunki pracy politycznej dla wszystkich instancji i organizacji partyjnych. Obecnie chodzi o to, by chociaż 7 VII Plenum przekuć w czyn. By dotarła ona do każdego członka partii i znalazła odzwierciedlenie w pracy nad kształtowaniem postaw społecznych.

Potrzeba rozważać przez Komitet Centralny problem pracy ideowo-wychowawczej wynikającej z oceny aktualnej sytuacji społeczno-politycznej. Podejmując tę tematykę, kierownikami się przekonaniem, które znalazło potwierdzenie w dyskusji na VII Plenum, że nasza partia ma dwa i pół miliona członków, a w tym 700 tysięcy w Związku Młodzieży, z organizacją młodzieżową, z całym Frontem Jedności Narodu może i powinna oddziaływać znacznie skuteczniej na świadomości społeczeństwa.

Podstawowe nasze zadanie to umacnianie patriotycznej jednolitości narodu na gruncie sprawzonego praktyki życia programu partii, sformułowanego na VI i VII Zjeździe. Jedność narodu jest głównym źródłem wszystkich naszych osiągnięć, fundamentem, na którym opiera się siła i rozwój naszej Ojczyzny, gwarancją pomyślnego przyszłości Polski i Polaków. Dobrym potwierdzeniem tej prawdy są dzieła Ludowej, imponujący dorobek ponad trzydziestu lat budownictwa socjalistycznego.

Dzięki socjalistycznemu ustrojowi, dzięki przemianom, jakie dokonywały się w strukturze społecznej, w sposobie myślenia i poziomie wykształcenia, po raz pierwszy w dziejach Polski powstały trwałe przesłanki jednolitości moralno-politycznej naszego narodu. Stało się tak za sprawą naszej partii i jej polityki, za sprawą naszego ludowego państwa, odrodzonego w nowym kształcie społecznym, w sprawiedliwych granicach, jednorodnego pod względem narodowościowym, demokratycznego, zdolnego do szybkiego rozwoju gospodarczego i kulturalnego. Zbudowana na tych podstawach jednolitość narodowa stanowi historyczną osiągnięcie Polaków. Jedność ta zawsze będzie nam strażnicą i we wszystkich jej dziedzinach ją umacniać. W tym widzimy naczelną powinność naszej partii, niezłomną zasadę jej polityki.

Sytuacja społeczno-polityczna w naszym kraju, generalnie rzecz biorąc, jest pomyślna. Równocześnie jednak nadal istnieje margines zjawisk niepokojących, którym trzeba zdecydowanie przeciwdziałać. Wymaga to konsekwentnego i wytrwałego działania wszystkich komunistów, wszystkich państw, wymaga walki o urzeczywistnienie socjalistycznych ideałów w codziennym życiu, promowania i wyjaśniania polityki partii i konsekwentnego dążenia do jej realizacji, stawiania wysokich wymagań sobie i innym, rzetelnego wypełniania obowiązków zawodowych i obywatelskich. Wiele, towarzysze, dobrze, że gdyby wszyscy członkowie partii tak właśnie postępowali, pod wieloma względami byłoby nam łatwiej, w krótszym czasie osiągalibyśmy zamierzone cele, szybciej posuwaliby się do przodu.

Zawsze musimy pamiętać o tym, że należy, nieodwadniając argumentem, że nie słowo lecz czyn, że największy wpływ na postawę i podziały człowieka ma obiektywnie istniejąca rzeczywistość. Dla ludzi pracy socjalizm oznacza nie tylko słuszną linię polityki państwa, dynamiczny rozwój gospodarki i kulturę narodową, sprawiedliwy podział dochodu narodowego. Od socjalizmu oczekują również dobrych stosunków między ludźmi w swoim zakładzie, sprawiedliwego, zgodnego z wkładem pracy wynagrodzenia, przestrzegania praw i zasad sprawiedliwej społecznej przy rozstrzygnięciu codziennych życiowych problemów. Dlatego tak wiele miejsca poświęciliśmy tym właśnie codziennym sprawom na VII Plenum i dlatego stawiamy je w centrum uwagi wszystkich naszych instancji i organizacji partyjnych, w centrum naszej, towarzysze, uwagi. Dlatego tak wielkie znaczenie przywiązujemy do skutecznej walki z nierównościami, z naruszeniami norm moralnych, ze społecznymi, wszystkim naszymi organizacjami i władzami państwowymi, w przeciwnym razie, tam, gdzie one występują. Upowszechniamy wszędzie nasze socjalistyczne zasady.

TOWARZYSZE!

Jednym z elementów aktualnej sytuacji społeczno-politycznej jest aktywizacja sił wzrostu Polscy i socjalizmowi. Przedstawiliśmy w tej sprawie jasno nasze stanowisko na VII Plenum Komitetu Centralnego. Jest to zjawisko szerokie, międzynarodowe. Ma ono głębokie korzenie klasowe. Wiąże się z przenikającą całe współczesne życie społeczeństwa konfrontacją polityczną, ekonomiczną i ideologiczną socjalizmu z kapitalizmem. System kapitalistyczny nie posiada w tej konfrontacji żadnych szans. Jest on systemem, który nie może przetrwać. W tym kryzysie socjalizm i politycznym. Propagowane ataki ośrodków burżuazyjnych na państwa socjalistyczne, w Związku Radzieckim, na nasz kraj, na całą naszą wspólnotę mają na celu odwrócenie uwagi własnej opinii publicznej od wewnętrznych problemów świata kapitalistycznego, przeciwdziałanie rosnącemu wpływowi lewicy i hamowanie procesu odprężenia międzynarodowego.

Przeciwnicy socjalizmu wewnątrz naszego kraju są inspirowani przez imperialistyczne ośrodki zagraniczne zainteresowane w sianiu zamętu, w podważaniu jedności naszego narodu. Cele tych ośrodków są jasne, chcą zahamować rozwój naszego kraju, przeszkodzić w budownictwie socjalizmu, osłabić pozycję międzynarodową Polski.

Najważniejszą i najsukcesowniejszą metodą walki z tymi antysocjalistycznymi poczynkami jest ofensywna praca polityczna i ideowo-wychowawcza. Idzie o to, aby przeciwników socjalizmu w poszczególnych środowiskach, aby obnażyć prawdziwe cele jego socjalistycznej działalności. Idzie też o to, aby nasza słuszną politykę i jej właściwą realizację umocnić wizerunkiem i bezpartyjnymi. Ta właśnie droga idziemy i idźcie, że osiagnięmy na niej dobre rezultaty.

Nasza partyjna propaganda oraz prasa, radio i telewizja powinny nadal rozwijać polemiki z teoriami burżuazyjnej dywersji ideologicznej, szerzej i głębiej upowszechniać prawdę o wyższości ustroju socjalistycznego. Wszystkie racje są po naszej stronie. Mamy sprawiedliwe i demokratyczne zasady życia politycznego, stosunek do pracy, uczestnictwa w kulturze, dostępności nauki, opieki zdrowotnej i społecznej. Mamy stosunki społeczne gwarantujące równe prawa i obowiązki wszystkich obywateli, stwarzające warunki wszechstronnego rozwoju jednostki. Mamy realne możliwości stałego podnoszenia materialnego i kulturalnego poziomu życia społeczeństwa. Nasz socjalistyczny system polityczny stał się wzorcem o nowe formy i rozwój. Walory naszego ustroju są oczywiste i mówią same za siebie. Idzie o to, aby prawdę tę upowszechniać, aby ją głębiej i wnikiwie argumentować.

Dlatego tak wielkie znaczenie ma pogłębienie ukazywania osiągnięć naszego narodu, drogi, jaką Polska przebywa na przesłani ostatnich trzech dekad, aby wyodrębili się z wieloletowego zacofania, że zniszczyć i osłabić obecny poziom rozwoju. Trzeba podkreślać, że wymagają to ogromne siły, wielu ofiar, pokonania licznych przeszkód i trudności. W takim też świetle mówić winniśmy o współczesnej naszej rzeczywistości. Musimy skutecznie upowszechniać w społeczeństwie świadomości celów i założeń programu społeczno-gospodarczego rozwoju kraju wysuniętego przez partię i wyjaśniać istotę aktualnych — nawet najtrudniejszych — problemów gospodarczych, społecznych i politycznych. Jest to ważne zadanie wszystkich ośni partii, sojuszników stronnictwa, Frontu Jedności Narodu, jest to zadanie prasy, radio i telewizji, instytucji oświatowych i wychowawczych, całego frontu ideologicznego.

Szczególne znaczenie przywiązujemy do pracy politycznej w środowisku robotniczym, wśród załóg wielkich zakładów

przemysłowych. Tam jest nasza niewzruszona oparcie — nasza baza klasowa. Ideologiczna świadomość i polityczna dojrzałość klasy robotniczej, zrozumienie przez nią interesów ogólnonarodowych i poparcie dla polityki partii decydują o powodzeniu wszystkich naszych zamierzeń. Patriotyzm klasy robotniczej, jej świadomość klasowa, jej dążenie do sprawiedliwej społecznej, do przyspieszenia postępu stanowią gwarancję wcielenia w życie ideałów socjalizmu.

TOWARZYSZE!

Realizując uchwały VI i VII Zjazdu naszej partii, rozwijamy i pogłębiając demokrację socjalistyczną, dążymy do zwiększenia udziału klasy robotniczej, ludzi pracy miast i wsi, wszystkich obywateli we współzawodniczeniu krajowym. Mamy dobre i potwierdzone doświadczeniem instytucje demokracji socjalistycznej. Nasz system ustrojowy stwarza szerokie możliwości aktywności politycznej członków naszej partii, członków ZSL i SD, szerokim rzeszom bezpartyjnych. Chodzi o to, by istniejące możliwości i ramy prawne nadeł wypełniać żywą treścią. Podjęliśmy ostatnio w tym kierunku szereg przedsięwzięć. Zmierzaliśmy one do dalszego doskonalenia pracy nad narodowymi, samorządami mieszkańców i organizacjami społecznymi. Największą wagę przywiązujemy do właściwego działania tych instytucji demokracji socjalistycznej, które powołane zostały z myślą o zapewnieniu udziału klasy robotniczej w procesie zarządzania gospodarką. Tej sprawie poświęcone było niedawne, wspólne posiedzenie Biura Politycznego, Rady Państwa, Prezydium Rady Ministrów i Prezydium CRZZ. Chcieliśmy, by wnioski z tego posiedzenia zostały wdrożone przez instancje partyjne w terenie i posłużyły umocnieniu konferencji samorządów robotniczych w przedsiębiorstwach i ich wpływu na efektywność gospodarowania.

Istotną formą pogłębiania demokracji socjalistycznej jest konsultowanie ważniejszych zamierzeń i decyzji przed ich podjęciem. Trzeba częściej pytać ludzi o opinie w poszczególnych sprawach i częściej z tych opinii korzystać. Ma to ogromne znaczenie wychowawcze, wyzwala energię i inicjatywę, uczy gospodarności, pogłębia poczucie obywatelskiej odpowiedzialności.

Od was, od instancji, których działalnością kierujecie, w dużej mierze zależy ranga i aktywność samorządów robotniczych i samorządów mieszkańców, organizacji społecznych, a przede wszystkim rad narodowych. Od wszystkich radnych, a zwłaszcza od członków naszej partii, wymagać musimy coraz większej aktywności i odpowiedzialności. Powinno być w codziennej praktyce uczestnictwem takiego stylu pracy, który łączy demokrację z dyscypliną, który zaspala realizację praw i wykonywanie obowiązków obywatelskich. Jest to jedyna i niezawodna droga umacniania ludowości, jest to nasza socjalistyczna droga.

TOWARZYSZE!

Ważną treścią naszej pracy ideowo-wychowawczej jest krzewienie proletariackiego internacjonalizmu, umacnianie przyjaźni z narodami krajów socjalistycznych, solidarności z siłami postępu i pokoju na całej kuli ziemskiej. Pogłębiać musimy wśród członków naszej partii i wśród całego społeczeństwa, zwłaszcza wśród młodzieży, znajomość założeń polityki zagranicznej naszego państwa, istotę i znaczenie naszych bliskich, braterskich stosunków ze Związkiem Radzieckim, z innymi państwami socjalistycznymi.

Związek Radziecki to nasz niezawodny, wypróbowany sojusznik. Sojusz z Krajem Rad był naszym oparciem w walce o niepodległość, o zwycięstwo nad hitlerizmem, o powrót na płaskostawie ziemi nad Odrą i Bałtykiem. Dzięki polityce naszej partii i dzięki polityce KPZR wypełniamy wzajemne stosunki naszych państw i narodów wciąż nową i bogatszą treścią we wszystkich dziedzinach, w polityce międzynarodowej, w stosunkach gospodarczych, we współpracy naukowo-technicznej, w wymiarach kulturalnej i turystycznej. Narod polski dobrze rozumie, że sojusz i przyjaźń ze Związkiem Radzieckim to podstawowy czynnik suwerenności i pomyślnego rozwoju naszej Ojczyzny. Umacniając ten sojusz i zacieśniając tę przyjaźń, kierujemy się naczelnymi narodowymi i klasowymi racjami, patriotyzmem i internacjonalizmem, służymy najbardziej żywotnym interesom Polski.

Polska odgrywa aktywną rolę na arenie międzynarodowej. Nasza pozycja i miejsce w świecie jest przedmiotem uzasadnionych dążeń wszystkich Polaków. W sojusznictwie współdziałania z Krajem Rad realizujemy jednolitą linię państw socjalistycznej wspólnoty i wnosimy doniosły wkład w utrwalanie procesu odprężenia, w umocnienie bezpieczeństwa i współpracy międzynarodowej. W stosunkach z państwami o odmiennych ustrojach stojmy na gruncie zasad pokojowego współistnienia, poszanowania wzajemnych interesów, równości i nieingerencji w sprawy wewnętrzne.

Partia nasza aktywnie działa na rzecz umocnienia internacjonalistycznej solidarności międzynarodowego ruchu robotniczego i komunistycznego. Dążymy do zacieśnienia współpracy ze wszystkimi siłami antyimperialistycznymi.

W bieżącym roku obchodzimy wspólnie z całą postępową ludnością 60 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Jubileuszową rocznicę tego przełomowego w dziejach wydarzenia powinniśmy wykorzystać w pełni zarówno dla ukazania jego zasadniczego znaczenia dla ogólnoludowej sprawy socjalizmu jak i dla walki naszego narodu o niepodległość i postęp społeczny.

SZANOWNNI TOWARZYSZE!

Jesteśmy partią marksistowsko-leninowską, partią ludzi zmieniających rzeczywistość, partią, która krytycznie analizuje dokonania, stale eliminuje braki, wytacza drogę i sposoby

■ KRAKÓW — 35 bm. w Krakowie, w Sali Hudu Pruskiego w Sukiennicach, odbył się zjazd XIV Walny Zjazd Związku Polskich Artystów Plastyków. W zjeździe, bierze udział 261 delegatów reprezentujących ponad 8,300 członków ZPAP.

■ DELHI — Radziecki minister Spraw Zagranicznych, Andriej Gromyko przybył w poniedziałek do Delhi z trzydniową wizytą oficjalną na zaproszenie rządu indyjskiego. W oświadczeniu złożonym na lotnisku minister Gromyko powiedział, że w czasie swojej wizyty w Delhi przeprowadzi rozmowy z przywódcami indyjskimi na temat stosunków dwustronnych i problemów stanowiących przedmiot wzajemnego zainteresowania.

■ WASHINGTON — Prezydent USA Jimmy Carter pojechał się w Białym Domu z kilkoma swymi najbliższymi współpracownikami. Według doniesień agencji prasowej omawiano problemy związane z radziecko-amerykańskimi rozmowami na temat ograniczenia źródeł jądrowych.

■ NOWY JORK — Jak podała Agencja UPI, lotnisko zainicjuje użyciu bomb napalmowych przeciwko powstałom w prowincji Szaba. Agencja ta poinformowała, że wojska izraelskie i marokańskie przeprowadzają operacje pacyfikacyjne przeciwko ludności tej prowincji.

■ AGIER — Władze etioipskie poleciły korespondentom Agencji Reutersa, France Presse i dziennik „Washington Post” opuścić miasto, gdyż w mieście panuje niepokój.

■ LONDYN — Podczas niedzielnego meczu rugby między dwiema angielskimi drużynami z miast Leeds i Salford doszło do tragicznego wypadku. W starciu w pierwszych minutach spotkania został kontuzjowany 33-letni zawodnik z drużyny Leeds, Chris Sanderson.

■ MADRYT — Późnym wieczorem w nocy z niedzieli na poniedziałek tysiące osób zorganizowało wiec w San Names w Hiszpanii, domagając się autonomii dla kraju Basków. Manifestanci wzniesli barykady, na których zatkneli narodowe flagi baskijskie i chorągwie szarystary. Uczestników wiecu rozproszyła policja używając kul gumowych.

■ WŁOSY — Podczas niedzielnego meczu rugby między dwiema angielskimi drużynami z miast Leeds i Salford doszło do tragicznego wypadku. W starciu w pierwszych minutach spotkania został kontuzjowany 33-letni zawodnik z drużyny Leeds, Chris Sanderson.

■ WŁOSY — Podczas niedzielnego meczu rugby między dwiema angielskimi drużynami z miast Leeds i Salford doszło do tragicznego wypadku. W starciu w pierwszych minutach spotkania został kontuzjowany 33-letni zawodnik z drużyny Leeds, Chris Sanderson.

■ WŁOSY — Podczas niedzielnego meczu rugby między dwiema angielskimi drużynami z miast Leeds i Salford doszło do tragicznego wypadku. W starciu w pierwszych minutach spotkania został kontuzjowany 33-letni zawodnik z drużyny Leeds, Chris Sanderson.

by poprawy istniejącego stanu po to, aby stworzyć optymalne warunki dla szybkiego rozwoju kraju, do stałego podnoszenia jakości pracy i warunków życia narodu.

W ostatnich latach nasze instancje i organizacje partyjne doskonaliły metody kierowania procesami społecznymi, politycznymi i ekonomicznymi, umacniały więź z klasą robotniczą, z całym społeczeństwem. Komitety wojewódzkie, gminne i miejsko-gminne coraz lepiej wypełniają statutowe zadania, zdobywają coraz mocniejsze oparcie w masach. Wzrasta pozycja i rola organizacji podstawowych i grup partyjnych w życiu zakładów pracy, instytucji i wsi. Rosnie ich aktywność, samodzielność i odpowiedzialność.

Słowa najwyższego uznania chciałyśmy z tego miejsca skierować do całego naszego aktywnego, działającego partyjnie, sekretarzy POP, pracowników aparatu partyjnego. Wiemy, że ostatnia lata nie były dla was łatwe. Otrzymywalicie duże zadania, musieliście dostosowywać się do działania w warunkach nowego podziału administracyjnego kraju, rozwiązywać złożone problemy, stawiać czoła trudnościom wynikającym z zakładów w zaopatrzeniu. Zadania te wypełnialiście z wielką ofiarnością i zaangażowaniem, często kosztem spraw osobistych, w sposób godny najlepszych tradycji naszej partii. Dobrze spełnialiście swe obowiązki wobec partii i klasy robotniczej, wobec narodu. Dziękujemy wam za to. Przekażcie słowa naszej wdzięczności wszystkim waszym współpracownikom, wszystkim członkom instancji partyjnych.

Ta pozytywna ocena nie może przesłaniać faktu, że mamy jeszcze w partii słabe ogniwka, że musimy stać doskonalą naszą partię. Każdy działacz partyjny winien stale krytycznie analizować własne postępowanie, konfrontować własną ocenę swojej działalności z opinią innych towarzyszy i bezpartyjnych, pogłębiać wiedzę i umiejętności działania.

Praca z ludźmi i wśród ludzi stanowi istotę pracy politycznej. Musi być ona naturalną potrzebą, nawykami każdego aktywisty, każdego pracownika aparatu partyjnego. W bezpośrednich, szczerzych rozmowach można najskuteczniej przekonać nieprzekonanych, dowiedzieć się, co naprawdę chcą i czego chcą ludzie. Szczególnie cenne są takie kontakty i rozmowy z robotnikami. Mają one wielkie znaczenie dla umacniania więzi partii z klasą robotniczą.

Umiejętność wsłuchiwania się w głos mas jest nieodzownym warunkiem skutecznego, zgodnego ze statutem i polityką partii działania. Niezbędna do tego jest skromność i szczupłość, nie przesadność. Ludzie zwracają się do partii, bo są głęboko przekonani, że nie przedziśmi obywateli wobec żadnego zwaśnionego problemu. Nie wolno nam tego zaufania zawieść. Społeczeństwo popiera nasz program, przyjmuje nasze argumenty. Ale często przecieć padają pytania, dlaczego w określonym zakładzie pracy, w gminie czy we wsi nie realizuje się skutecznie słusznych postanowień i decyzji partii. Nigdy nie wolno przechodzić do porządku nad takimi pytaniami. Musimy być szczególnie uczuleni na nad takim pytaniem i państwowego bądź biurokratycznego stosunku do partyjnych i państwowych decyzji. Winiśmy stać się troszczyć o właściwe przestrzeganie zasad centralizmu demokratycznego i demokracji wewnątrzpartyjnej, stawiać jednakowo wymagania wszystkim członkom partii niezależnie od zajmowanych stanowisk.

Na zebraniach partyjnych częściej należy dokonywać ocen postaw poszczególnych członków i kandydatów partii, analizować realizację praw i obowiązków członkowskich, demokrację i dyscyplinę wewnątrzpartyjną. Każdy członek i kandydat partii musi mieć świadomość, że jego praca, głoszone poglądy, a także postawa w życiu prywatnym składają się na opinię o całej partii, że podlega on surowej ocenie środowiska. Jesteśmy partią walczącą o realizację socjalistycznych zasad i każdy, kto do niej wstępuje, bierze na siebie dobro wolnie obowiązki potwierdzania czynem i słowem swojego ideowego wyboru. Miernikiem postawy i działalności członka partii jest jego wpływ na swoje środowisko, na bezpartyjnych współtowarzyszy pracy, na bliskich.

W ostatnich latach rozwinęliśmy pracę nad pogłębianiem wiedzy marksistowsko-leninowskiej aktywności i członków partii. Pracę tę będziemy kontynuować. Będziemy stwarzać warunki dla pogłębiania aktywności członków partii, doskonałej przepływu informacji i opinii wewnątrz partii. Ale musimy też stawiać coraz wyższe wymagania wobec aktywności i członków partii.

We wrześniu przystąpimy do zebrania konferencji sprawozdawczo-wyborczych. Kampania sprawozdawczo-wyborcza powinna służyć wnikliwej ocenie ludzi, metod działania oraz uzyskiwanych wyników.

DRODZY TOWARZYSZE!

Ze kilka dni święcić będziemy nasze tradycyjne, robotnicze, majowe święto. Jak Polska długa i szeroka manifestować będziemy umiłowanie socjalistycznej Ojczyzny, gotowość ofiarnej pracy dla niej, naszą niezłomną solidarność ze sprawą socjalizmu, wolności i pokoju na całym świecie. Dołóżmy starań, aby robotnicze święto pierwszomajowe również w tym roku przebiegało wszędzie w atmosferze bojowości i zaangażowania, aby stało się powszechnym wyrazem poparcia klasy robotniczej i całego społeczeństwa dla polityki naszej partii i państwa. Niedługo po 1 Maja, zgodnie z corocznym partyjnym obyczajem, weźmiemy całą partię do udziału w ogólnopartyjnym święcie społecznym i produkcyjnym.

Na początku przyszłego roku mamy zamiar zwołać II Ogólnokrajową Konferencję Partyjną. Podsumuje ona dwuletnie wyniki realizacji uchwał VII Zjazdu i wytyczy nowe zadania w tej dziedzinie. W każdej gminie i mieście, w każdym zakładzie pracy, w każdym województwie zrobimy wszystko, aby przyszyć na II konferencję z jak największym dorobkiem społeczno-gospodarczym i ideowo-wychowawczym. Od naszej pracy w roku obecnym zależy, jakie uchwały konferencja będzie mogła podjąć, na ile rozszerzy i wzbogaci program wytyczony przez VII Zjazd. Starajmy się więc tworzyć ku temu jak najlepsze podstawy. Tego oczekuje od naszej partii, taki jest nasz obowiązek wobec Polski.

Ciąg dalszy ze str. 1

Poświęcono je omówieniu kierunków działania Związku na Białostockim, wynikających z uchwały VI Zjazdu ZHP „Jutro socjalistycznej Polski — budujemy dziś”.

Zarówno w referacie komendanta Chorągwi — Stefana Kęsi jak i w dyskusji oraz podjętej uchwale wskazywano na tak istotne sprawy jak: kształtowanie patriotycznych, obywatelskich postaw młodzieży, samorządność, umacnianie roli drużyny, szkolenie kadry, pozyskiwanie do pracy harcerskiej instruktorów spoza zawodu nauczycielskiego, wychowanie przez pracę, działanie w środowisku, wypoczynek dzieci i młodzieży. Podkreślono, iż organizując młodzież do aktywnego uczestnictwa w realizacji zadań wyznaczonych przez VI Zjazd ZHP należy umacniać pracę ideowo-wychowawczą, kształtować wyższą świadomość społeczną młodzieży, upowszechniać ideowe postawy, społeczne i produkcyjne ambicje uczniów, popularyzując przedmiotowo w nauce i społecznym działaniu.

Wiceprzewodniczący WRN, prezes WK ZSL — Jerzy Gryzbak wywodził zasługom działaczom ZHP odznaczenia państwowe.

DNI BIAŁOGOSTOKU 77

W ramach obchodów „Dni Białogostoku” dziś, 26 bm. w sali Państwowej Filharmonii (ul. Podlesna 2) odbędzie się (godz. 18) koncert — popis uczniów białostockich szkół muzycznych.

O tej samej godzinie w Szkole Podstawowej nr 25 w osiedlu „Tysiąclecie” rozpocznie się forum obywatelskie mieszkańców osiedla. Dyskutować oni będą o dotychczasowym kształcie i wyglądzie swego miejsca zamieszkania i wysuwać pod adresem architektów propozycje, dotyczące zmian w wystroju osiedla „Tysiąclecie”.

PLENUM ZW PKPS w ŁOMŻY

Wczoraj odbyło się w Łomży planarne posiedzenie Zarządu Wojewódzkiego Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej. W obradach uczestniczył wicewojewoda łomżyński — Kazimierz Ciapka. Plenum oceniło dotychczasowy dorobek PKPS na terenie województwa oraz wytyczyło kierunki działania na przyszłość.

